

Domaniowska:

GAZETA PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ NMP MATKI KOŚCIOŁA //WWW.DOMANIEWSKA.PL/GAZETA

VII NIEDZIELA ZWYKŁA

Miłujcie nieprzyjaciół

SŁYSZELIŚCIE, ŻE POWIEDZIANO: OKO ZA OKO I ZĄB ZA ZĄB! A JA WAM POWIADAM: NIE STAWIAJCIE OPORU ZŁEMU: LECZ JEŚLI CIĘ KTOŚ UDERZY W PRAWY POLICZEK, NADSTAW MU I DRUGI. TEMU, KTO CHCE PRAWOWAĆ SIĘ Z TOBĄ I WZIĄĆ TWOJĄ SZATĘ, ODSTĄP I PŁASZCZ. ZMUSZA CIĘ KTOŚ, ŻEBY IŚĆ Z NIM TYSIĄC KROKÓW, IDŹ DWA TYSIĄCE. DAJ TEMU, KTO CIĘ PROSI, I NIE ODWRACAJ SIĘ OD TEGO, KTO CHCE POŻYCZYĆ OD CIEBIE. SŁYSZELIŚCIE, ŻE POWIEDZIANO: BĘDZIESZ MIŁOWAŁ SWEGO BLIŹNIEGO, A NIEPRZYJACIELA SWEGO BĘDZIESZ NIENAWIDZIŁ. A JA WAM POWIADAM: MIŁUJCIE WASZYCH NIEPRZYJACIOŁ I MÓDLICIE SIĘ ZA TYCH, KTÓRZY WAS PRZEŚLADUJĄ, ABYŚCIE SIĘ STALI SYNAMI OJCA WASZEGO, KTÓRY JEST W NIEBIE; PONIEWAŻ ON SPRAWIA, ŻE SŁOŃCE JEGO WSCHODZI NAD ZŁYMI I NAD DOBRZYMI, I ON ZSYŁA DESZCZ NA SPRAWIEDLIWYCH I NIESPRAWIEDLIWYCH. JEŚLI BOWIEM MIŁUJCIE TYCH, KTÓRZY WAS MIŁUJĄ, CÓŻ ZA NAGRODĘ MIEĆ BĘDZIECIE? CZYŻ I CELNICY TEGO NIE CZYNIĄ? I JEŚLI POZDRAWIACIE TYLKO SWYCH BRACI, CÓŻ SZCZEGÓLNEGO CZYNICIE? CZYŻ I POGANIE TEGO NIE CZYNIĄ? BĄDŹCIE WIĘC WY DOSKONALI, JAK DOSKONAŁY JEST OJCIEC WASZ NIEBIESKI. (Mt 5,38-48)

PIĘCIOLETNIE DZIECKO ZADAŁO MI zaskakujące pytanie: „Co różni Włocha od Polaka?”. „Nie wiem, odpowiedziałem. Może to, że codziennie jemy makaron...”. Moja odpowiedź nie była zbyt przekonująca. Nie było mi łatwo odpowiedzieć małemu dziecku na takie pytanie!

Jezus Chrystus dziś, poprzez ewangelię zadaje nam podobne pytanie – jednocześnie tłumaczy nam, małym dzieciom w wierze – jaka jest różnica między chrześcijaninem, a niechrześcijaninem. Mówi: „Miłujcie waszych nieprzyjaciół!” (por. Mt 5, 44). Oto, co nas różni od innych: miłość do nieprzyjaciela! Ta miłość sprawiła, że potężne cesarstwo rzymskie nawróciło się na chrześcijaństwo. Mała wspólnota chrześcijan, która kochała w bezinteresowny sposób swoich bliźnich zmieniła oblicze świata! Również dziś go zmienia. Ale, czy ja też mogę tak kochać? „Nie jesteśmy chrześcijanami przez to, co robimy, ale przez to, co otrzymaliśmy!”, mówił papież w Sydney przed trzema laty. A więc, możemy kochać, tak jak tamci, bo otrzymaliśmy Ducha Świętego. Otrzymujemy go ciągle w sakramentach i dzięki Niemu możemy wprowadzać w życie Słowo, którego bez Miłości nie można pojąć! „Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty” (por. Kpł 19,2). Chrystus pozwala nam uczestniczyć w Jego świętości. On daje nam Ducha. On czyni nas świętymi. „Kazanie na Górze jest jedyną szkołą świętości, mówił Jan Paweł II – Nie bójcie się tego słowa i nie bójcie się rzeczywistości świętego życia!”. (ks. Matteo Campagnaro)

ŚWIĘCI TYGODNIA

Piotr Damiani

Św. Piotr Damiani (21/2)

Biskup, Doktor Kościoła. Żył (1007-1072 r.) w czasach – tzw. symonii w Kościele (ingerencja władzy świeckiej w obsadzanie stanowisk kościelnych, a nawet ich kupowanie). W wielu klasztorach panowało zepsucie i zaniechanie reguły. Piotr Damiani pochodził z ubogiej wielodzietnej rodziny. Matka porzuciła go jako niemowlę. Wychowany i wykształcony został przez rodzeństwo. Kształcił się w Faenzy, Parmii i Rawennie gdzie przyjął święcenia kapłańskie i był nauczycielem. W 1035 wstąpił do klasztoru kamedułów w Fonte Avellana. W 1043 r. został opatem klasztoru. Dzięki św. Piotrowi Damiani powstały liczne ośrodki pustelnicze. Święty dostrzegał potrzebę pilnej naprawy Kościoła. Pisał liczne wezwania do reformy i odnowy. W 1057 r. został biskupem. Dał się poznać jako wybitny mediator i energiczny reformator, był znakomitym prawnikiem-kanonistą, a także subtelnym, wnikliwym teologiem. Pozostawił po sobie utwory poetyckie, kazania, życiorysy i rozprawy niosące głębokie treści teologiczne. Święty cieszył się przyjaźnią cesarzy Ottona III i Henryka IV. Był doradcą

siedmiu papieży, uczestniczył jako legat w synodach. Przeprowadził istotne reformy w diecezji mediolańskiej, a w 1062 udało mu się zażegnać poważny spór między biskupem a opactwem benedyktynów w Cluny. Przy okazji tej misji Święty rozstrzygnął wiele spornych spraw wśród biskupów Reims, Sens, Tours, Burges i Bordeaux. W jednej z rozpraw podkreślał istotę praw papieża i jego niezawisłość w sprawach Kościoła od cesarza.

W 1071 jako legat współuczestniczył w konsekracji kościoła benedyktynów na Monte Casino; rok później przyczynił się do pojednania biskupa Rawenny ze Stolicą Apostolską.

Piotr Damiani zmarł w drodze powrotnej z misji do Rawenny. Jego kult został zatwierdzony w 1821 r. (IS)

Polikarp

Św. Polikarp (23/2)

Polykarpos [gr.] oznacza dosłownie „przynoszący wiele owoców”, „urodzajny”. Polikarp był uczniem św. Jana Ewangelisty, który ustanowił go biskupem w Smyrnie, w Azji Mniejszej. Przewodził tamtejszemu Kościołowi przez 60 lat. Św. Ignacy Antiocheński w swoim liście nazwał go prawdziwie dobrym pasterzem, mężnym i niezłomnym w wierze bojownikiem Chrystusa. W 155 r. św. Polikarp rozprawiał z papieżem Anicetem w Rzymie nad datą obchodzenia Wielkiej Nocy. Doświadczył prześladowania i męczeńskiej śmierci. Oskarżono go przed namiestnikiem rzymskim o świadome lekceważenie pogańskiej religii oraz jej zwyczajów za co poddano go torturom. Polikarp bronił swojej wiary, słowami: „Osiemdziesiąt sześć lat służę Chrystusowi, nigdy nie wyrządził mi krzywdy, jakżeby mógł bluźnić memu Królowi i Zbawcy?”. Kiedy płomień stosu, na którym miał umrzeć nie zabił go, żołnierze zadali mu śmierć mieczem. Zachował się starochrześcijański opis jego męki (tzw. Passio). Relikwie świętego znajdują się w kościele pw. św. Ambrożego w Massinie koło Rzymu.

Polikarp zaliczany jest do Ojców Apostolskich – pisarzy kościelnych żyjących w czasach apostołskich. Polikarp jest autorem listu do Filipian. Święty jest autorem nazwy parafia (łac. parochia, gr. paroikia) – od greckiego czasownika par-oikymi (mieszkać wśród obcych), na określenie mniejszej wspólnoty chrześcijańskiej. (JK)

BLIŹNI

Gdzieś na ziemi żyje ktoś kogo nie znam nie wiem jakie ma oczy i jak się uśmiecha

Kiedyś spotkamy się u Pana podam mu rękę powiem – cześć stary nie widziałem cię nigdy a tak dobrze się znamy

ks. Jan Zieliński

MAGISTERIUM KOŚCIOŁA

Światowy Dzień Chorego

WDNIU II LUTEGO, WE wspomnienie Matki Bożej z Lourdes, obchodziliśmy Światowy Dzień Chorego. W Orędziu na ten dzień, zainspirowanym wersem z 1. Listu św. Piotra: „Krwia Jego zostaliście uzdrowieni” (2, 24), Ojciec Święty podkreśla, że rany Zmartwychwstałego Chrystusa są znakiem naszego odkupienia, ale także „sprawdzeniem wiary apostołów i naszej wiary: za każdym razem, kiedy Pan mówi o swojej męce i śmierci, oni nie rozumieją, odrzucają, sprzeciwiają się. Dla nich, tak jak dla nas, cierpienie pozostaje wciąż wielką tajemnicą, trudną do przyjęcia i udźwignięcia”. Dopiero spotkanie w drodze do Emaus Zmartwychwstałego otwiera uczniom oczy na nową rzeczywistość. Dodatkowo przed modlitwą Anioł Pański (06.02.) Ojciec Święty powiedział: „Bóg w sposób zasadniczy sprzeciwia się wszechmocy zła. Troszczy się o człowieka w każdej sytuacji, współdzieli z nim cierpienie i otwiera serce na nadzieję”. W słowach skierowanych do Polaków podczas audyencji ogólnej (09.02.) Papież nawoływał: „Zobaczmy w twarzach osób chorych oblicze cierpiącego Chrystusa”. (AD)

Ludzie Boga 2011

I was będę prześladować (J 15,20)

PIERWSZEGO STYCZNIA 2011 R. świat usłyszał o zamachu na kościół koptyjski w Aleksandrii. W wyniku wybuchu bomby zginęło 26 osób, ponad 100 zostało rannych. 2 stycznia w Bagdadzie zastrzelono chrześcijankę. Napastnik wtargnął do jej domu, zabił i następnie ograbił jej mieszkanie. 5 stycznia – zginął pakistański gubernator. Sprawca – ochroniarz polityka – przyznał się, że zastrzelił go, gdyż ten otwarcie sprzeciwiał się obowiązującemu w Pakistanie tzw. prawu o bluźnierstwie i bronił skazanej na śmierć za bluźnierstwo chrześcijanki. Ciało zamordowanego przeszło 27 kul. To tylko kilka przypadków najbrutalniejszych prześladowań chrześcijan. O większości nie słyszymy w ogóle.

Ogłoszony 31.01.2011 r. raport „Prześladowani i zapomniani. Raport o prześladowaniach chrześcijan w latach 2009-2010” stowarzyszenia Pomoc Kościołowi w Potrzebie obejmujący lata 2009-2010 podaje, że rocznie na świecie mordowa-

nych jest 170 tys. chrześcijan, zaś 200 mln jest brutalnie i krwawo prześladowanych. Jak podkreślił ks. Waldemar Cisko, dyrektor polskiej sekcji PKWP, oznacza to, że „co trzy minuty gdzieś na świecie jest zabijany nasz brat czy siostra tylko na to, że wierzą w Chrystusa”. Dyskryminacja chrześcijan ma miejsce w ok. 70 krajach, czyli w co trzecim kraju chrześcijanie nie mogą korzystać z podstawowych swobód religijnych. Raport uwzględnia 40 krajów, w których prześladowania chrześcijan mają najbardziej dramatyczny przebieg. Są to m.in. Afganistan, Chiny, Korea Północna, Myanmar, Pakistan, Nigeria, Sudan, Wietnam czy Zimbabwe. Jako pięć głównych źródeł krwawych prześladowań raport wymienia: islam wojujący, radykalny hinduizm i buddyzm, komunistyczne reżimy totalitarne i reżimy autorytarne. Przykładowo, w Myanmar (niegdyś Birma, południowo-zachodnia Azja) birmańscy żołnierze systematycznie stosują

WŁĘTRZE SPALONEGO KOŚCIOŁA. NIGERIA, 7.03.2010 R. NIGERYJSKY MUZULMANIE ZAMORDOWALI TEGO DNIA 500 CHRZEŚCIJAN W WIOSCE W POKLIĘBIU MIASTA JOS. WIĘKSZOŚĆ OFIAR TO KOBIETY I DZIECI. 17.03.2010 ODDZIAŁ UZBROJONYCH MUZULMANÓW Z NAPADE NA CHRZEŚCIJAŃSKĄ WIOSKĘ BYE, BRUTALNIE ZABIJAJĄC 12 OSÓB, GŁÓWNIEM KOBIECI I DZIECI. NIEKTÓRZY NAPASTNICY BYLI UBRANI W MUNDURY WOJSKOWE. WIĘKSZOŚĆ DOMÓW ZOSTAŁO PODPALONYCH. WWW.PKWP.ORG.

wobec mniejszości chrześcijańskiej pracę przymusową, tortury i gwałty. Opublikowany w tym roku przez organizację Lekarze dla Praw Człowieka raport Życie pod rządami junty: Dowody zbrodni przeciwko ludzkości w stanie Chin w Birmie udokumentował „niespotykany poziom przemocy ze strony państwa” przeciwko etnicznej ludności Chin w Birmie. Żołnierze odpowiadają za 94% przypadków stosowania przemocy. Dochodzi tam m.in. do uprowadzeń i zabójstw dzieci, gwałtów na mężczyznach, kobietach i dzieciach.

Jednym z najbardziej niebezpiecznych miejsc dla chrześcijan jest Irak. 31 października 2010 r. islamska organizacja

dokonała zamachu na syrokatolicką katedrę w Bagdadzie, w wyniku eksplozji bomby zginęło 58 osób. Chrześcijanie są systematycznie mordowani w swoich domach, miejscach pracy. Z powodu zamachów i masowej emigracji ich liczba zmniejszyła się w latach 2005-2010 z 1,4 mln do niespełna 200 000. Uchodźcy udają się do Syrii, Libanu, Turcji, Jordanii i Autonomii Kurdystanu. Tam najczęściej egzystują w prymitywnych, prowizorycznych, często nielegalnych obozach dla uchodźców.

W ub. piątek doszło do serii podpażeń na jednej z filipińskich wysp Mindanao. Choć szczęśliwie nikt tym razem nie zginął wiele chrześcijańskich rodzin zmuszonych było uciekać przed rebeliantami z tzw. Islamskiego Frontu Wyzwolenia Moro (MILF). Niedawna

fala prześladowań chrześcijan na Bliskim Wschodzie i Afryce odbiła się echem w europejskich mediach. 20 stycznia 2011 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której potępił akty przemocy z pobudek religijnych. Niestety, w projekcie apelu przygotowanym przez Radę, nie ma ani słowa o szczególnym charakterze represji skierowanych właśnie przeciwko chrześcijanom. Mówi się w niej bardzo ogólnie o „rosnącej liczbie aktów religijnej dyskryminacji i nietolerancji”, a także o „przywiązaniu UE do promocji i ochrony wolności religii i wiary bez dyskryminacji”. Z publikowanych raportów wynika jednoznacznie, że chrześcijanie są obecnie najczęściej prześladowaną grupą religijną na świecie. Do tego stanu rzeczy przyczynia się także fakt osobiwej „zmowy milczenia” obowiązującej w mediach.

Regularnie 14 dnia każdego miesiąca odbywają się czuwania modlitewne w intencji prześladowanych chrześcijan, których patronem jest bł. ks. Jerzy Popiełuszko. Ostatnie było poświęcone wsparciu chrześcijan z Libanu. Więcej na temat aktów przemocy wymierzonych w naszych braci i o formach zorganizowanej pomocy dla nich znajdziecie na stronie internetowej www.pkwp.org. (AB)

SYMBOLE. ANNA JUSTYNA SŁOMKA

Święto Katedry św. Piotra Apostoła (22/2)

Jest to jedyne w swoim rodzaju święto chrześcijańskie w którym wspominamy ze czcią krzesło św. Piotra. Święto obchodzone jest od bardzo dawna, bo już od III wieku, a po łacinie nazywane jest Natale Petri de Cathedra.

KATEDRA BISKUPA (łac. *cathedra*) TO UROCZYSTE KRZESŁO, na którym zasiada biskup, znak jego urzędu pasterskiego, a także miejsce, z którego poucza wiernych. Od nazwy tego krzesła kościół biskupi – najważniejszy kościół w każdej diecezji – nazywa się również katedrą.

W starożytnym Rzymie wielką czcią darzono drewniane krzesło, na którym miał zasiadać św. Piotr. Kult Piotra skupił się w bazylice, zbudowanej nad jego grobem ok. roku 324. W IV wieku św. Damazy przeniósł krzesło do zbudowanego przez siebie baptysterium na Watykanie, gdzie przez wieki mogli je oglądać pielgrzymi. Gdy w XVI wieku rozpoczęto budowę obecnej bazyliki św. Piotra, przeniesiono do niej katedrę,

składającą się z kawałków dębowego drewna, spojonego płytami z kości słoniowej. Umieszczono ją w głównym ołtarzu, w olbrzymiej absydzie bazyliki, w bogato zdobionej marmurowej oprawie, zaprojektowanej przez Berniniego. Później Bernini zwieńczył katedrę tzw. Glorią – w drewniane krzesło wkomponował jakby nowy tron z pozłacanego brązu. Powstał rodzaj monumentalnej ambony w kształcie tronu, zwieńczonej tiarą papieską i dwoma aniołkami. Unoszona jest przez cztery postacie Doktorów Kościoła: Ambrożego, Augustyna, Atanazego i Jana Chryzostoma (Złotoustego). Ich postacie symbolizują katolickość, czyli powszechność Kościoła. W głębi nad ołtarzem jaśnieje witraż z symbolami Ducha Świętego – światłem i gołębicą,

WŁĘTRZE BAZYLIKI ŚW. PIOTRA W RZYMIE.

wykonany z cienkich, przepuszczających światło płytek alabastru.

Katedra ta jest symbolem ciągłości władzy papieskiej w Kościele, a także nauczania *ex cathedra*. W 1558 roku papież Paweł IV ustalił jej święto na 18 stycznia, jako pamiątkę wstąpienia na tron rzymski św. Piotra, a 22 lutego na obchód święta objęcia stolicy w Antiochii. Oba święta obchodzono początkowo tylko w Rzymie, potem zostały rozszerzone na cały Kościół łaciński. Po reformie Soboru Watykańskiego II zostały połączone w jedno, ustalone na 22 lutego. Święto jest okazją do okazania hołdu następcom św. Piotra, jest też wyrazem wdzięczności Rzymian za wyróżnienie ich miasta.

ŻYCIE PARAFII. BIBLIOTEKA PARAFIALNA

Nasza biblioteka ma 20 lat

Biblioteka powstała z inicjatywy śp. ks. Janusza Żyźniewskiego

Z ORGANIZOWANIA I PROWADZENIA BIBLIOTEKI PODJĘŁA SIĘ śp. Wanda Kuzińska, która zgromadziła pierwszy księgozbiór, założyła katalogi oraz prowadziła ewidencję czytelników. Pierwsze książki (bogaty księgozbiór), zostały przekazane do biblioteki przez ówczesnego proboszcza, śp. ks. Janusza oraz księży służących w parafii. Ofiarności parafian zawdzięczamy podstawowe wyposażenie biblioteki, a także, sukcesywnie uzupełniane zbiory zawierające cenne książki z różnych dziedzin. Ta praca trwa do dziś. W tym miejscu trzeba wymienić panią Zofię Zacharias, która od początku z pełnym zaangażowaniem pracowała w bibliotece. Obecnie księgozbiór biblioteki liczy 1100 książek. Trwa komputerowa inwentaryzacja zbiorów. Brakuje miejsca na nowe książki, istnieje pilna potrzeba wymiany części księgozbioru. Lokal biblioteki wymaga już remontu. Z przyczyn finansowych obecnie księgozbiór biblioteki nie może być uzupełniany o nowości. Poszukujemy darczyńcę, sponsora, który wspomógłby naszą działalność.

W bibliotece znajdują się książki o tematyce religijnej, z zakresu biblistyki, teologii, katechetyki, chrystologii, a także poradniki – dla młodzieży i dorosłych, w tym dla katechumenów. Są też książki z dziedziny psychologii, filozofii. Biblioteka posiada duży wybór książek beletrystycznych literatury polskiej i światowej, w tym lektury szkolne, powieści historyczne, psychologiczne, obyczajowe, jak również biografie, antologie, fantastykę, powieści przygodowe, sensacyjne.

Jesteśmy przekonani, że dobra literatura rozwija intelektualnie skuteczniej niż internet, czy inne media elektroniczne. Książka to coś więcej niż zwykły przekaz informacji. Poza rozrywką może dostarczyć odpowiedzi na wiele nurtujących pytań, rozwija wyobraźnię, poszerza horyzonty, uczy empatii i wrażliwości, ubogaca mowę o nowy zasób słów. Planujemy na łamach „Domaniewskiej” promować najlepsze książki.

Zachęcamy wszystkich do korzystania ze zbiorów bibliotecznych naszej parafii. Zapewniamy, że każdy może znaleźć w bogatym księgozbiórze jakąś pozycję, która go zainteresuje. Korzystanie z zasobów bibliotecznych jest bezpłatne!

Biblioteka znajduje się w Domu Katechetycznym w sali obok księgarni.

Od lutego będzie otwarta w niedziele w godz. 11-14, w środy w godz. 17-19, w czwartki w godz. 18-20. Serdecznie zapraszamy! (JN)

KOMUNIKAT REDAKCJI: GAZETA „DOMANIEWSKA” UTRZYMUJE SIĘ WYŁĄCZNIE Z DATKÓW WIERNYCH, KTÓRE JEDNAK NIE POKRYWAJĄ KOSZTÓW DRUKU. OPŁATA JEST DOBROWOLNA. KOSZT PRZYGOTOWANIA JEDNEGO EGZEMPLARZA WYNOŚI OK. 1,50 zł. PROSIMY O WSPARCIE. BÓG ZAPŁAĆ!

GAZETA W INTERNECIE: [//www.domaniewska.pl/gazeta](http://www.domaniewska.pl/gazeta)

Domaniewska: GAZETA PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY MATKI KOŚCIOŁA WWW.DOMANIEWSKA.PL REDAKTOR NACZELNY: KS. MATTEO CAMPAGNARO MATTEO.CAMPAGNARO@GMAIL.COM REDAKCJA: ALINA BERENT, MARCIN BORZECKI, MAŁGORZATA BUJNIK /AT WORK/, ANIA DOBROWOLSKA, JOANNA KALBARCZYK, GRZEGORZ KOJRO, MARIA KUCIŃSKA, KAROLINA KUJAWA, JAKUB KUNICKI, NATALIA LICHOSIK, JOANNA NAPIÓRKOWSKA, MAŁGORZATA NAPIÓRKOWSKA, ANNA SŁOMKA, KRZYSZTOF SŁOMKA /AT WORK/, IRENA STYSIAK, ELŻBIETA WALISZEWSKA, MACIEK WICHNIEWICZ. KONTAKT Z CZYTELNIKAMI: GDOMANIEWSKA@GMAIL.COM. PROJEKT & PRODUKCJA: AT WORK WWW.ATWORK.PL. ILUSTRACJA NA PIERWSZEJ STRONIE POCHODZI Z SEMINARIUM REDEMPTORIS MATER W WARSZAWIE